

Posudek vedoucí bakalářské práce

Daniela Dvořáková: Role parlamentní opozice za menšinové a většinové vlády v České republice mezi lety 2013–2019

Prosazování programových priorit patří k zásadním funkcím politických stran v moderních demokraciích. Etablované výzkumy zkoumající tuto funkci se ovšem mnohem častěji zaměřují na vládní strany. Možnosti a úspěšnost opozičních stran tak zůstávají do velké míry neprozkoumány. Bakalářská práce Daniely Dvořákové zaměřená na výzkum legislativní aktivity a úspěšnosti českých opozičních stran v období Sobotkovy a Babišovy vlády toto zdařile uchopuje.

Autorka práci logicky strukturuje do tří kapitol. V teoretické kapitole postupuje od obecného představení politické opozice a jejích funkcí. Z nich vybírá funkci legislativní, kterou dále rozpracovává a spojuje s očekáváními o aktivitě opozičních stran a jejich schopnosti prosadit své návrhy zákonů v legislativním procesu. Tato očekávání spojuje nejen s rozdílnými možnostmi, které opozici otvírá menšinovost či většinovost vlády. Upozorňuje i na odlišné cíle opozičních stran, zároveň si zároveň realisticky uvědomuje, že navrhování a prosazování zákonů v legislativním procesu je pouze jednou z možností, jak mohou opoziční strany své politiky prosazovat. V teoretické části autorka vychází z relevantní literatury zahraniční i české/slovenské provenience, která je v daném tématu vysoce aktuální.

Analytická kapitola představuje výsledky vlastního výzkumu legislativních návrhů vládních a opozičních stran. Autorka zodpovídá převážně deskriptivní výzkumné otázky spojené s očekáváními vydefinovanými v teoretické části. Představuje navrhovatele zákonů a jejich úspěšnost, návrhy rozděluje podle typu, tématu, a konečně, věnuje se i úspěšnosti návrhů jednotlivých stran. Výsledky analýz prezentuje v přehledných grafech, které srozumitelně popisuje. Svá zjištění doplňuje kontextuálními informacemi a spojuje s teoretickými očekáváními. Protože autorka postupuje striktně symetricky a u obou vlád představuje stejné informace, může na základě těchto dílčích analýz chování následně srovnávat legislativní úspěšnost opozičních stran za většinové a menšinové vlády. Práce tak přináší originální informace, z nichž za nejzajímavější považuji spojení opozičních stran se specifickými typy návrhů, proměnu složení poslaneckých skupin navrhujících zákony, a zásadní zvýšení aktivity opozice v období Babišovy vlády. K textu mám pouze drobnou výhradu. Domnívám se, že autorka mohla v komparativní kapitole porovnat výsledky opozičních stran v časově shodných obdobích (tj. zhruba po dvou letech).

Celkově práci považuji za velmi zdařilou. Je vhodně strukturovaná, psaná čtivým akademickým jazykem s minimem překlepů či chyb. Vychází z relevantní aktuální literatury. Vlastní výzkum autorky je jasně zaměřený a nejen, že zodpovídá deskriptivní výzkumné otázky, na jejich základě se autorce daří vyvodit i teoreticky cenné komparativní závěry o rozdílu ve fungování opozičních stran za menšinové a většinové vlády. Práci proto ráda doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové, 11. 1. 2021

Mgr. Petra Vodová, Ph.D.